

Határozatok Tára

C-392/13. sz. ügy

**Andrés Rabal Cañas
kontra
Nexea Gestión Documental SA
és
Fondo de Garantía Salarial**

(a Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona [Spanyolország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Szociálpolitika — Csoportos létszámcsökkentés — 98/59/EK irányelv — A »telephely« fogalma — Az elbocsátott munkavállalók számának számítási módjai”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2015. május 13.

1. *Bírósági eljárás — A főtanácsnok indítványa — A felek vagy a kérdést előterjesztő bíróság azon lehetősége, hogy az említett indítványra válaszként észrevételeket tegyenek — Hiány — A kérdést előterjesztő bíróságtól való felvilágosítás-kérésre vonatkozó lehetőség — A Bíróság kizárólagos jogköre*

(A Bíróság eljárási szabályzata, 101. cikk)

2. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — Korlátok — Nyilvánvalóan nem releváns kérdések, hasznos választ kizáró szövegösszefüggésben feltett, hipotetikus kérdések, valamint az alapügy tárgyával össze nem függő kérdések — Hiány — Elfogadhatóság*

(EUMSZ 267. cikk)

3. *Szociálpolitika — Jogszabályok közelítése — Csoportos létszámcsökkentés — 98/59 irányelv — Hatály — A telephely fogalma*

(98/59 tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont)

4. *Szociálpolitika — Jogszabályok közelítése — Csoportos létszámcsökkentés — 98/59 irányelv — Hatály — A csoportos létszámcsökkentés fogalma — Az elbocsátott munkavállalók számának számítási módjai — Olyan nemzeti szabályozás, amely kizárólagos referenciaegységként a vállalkozást használja, és nem a telephelyet, ami azzal a következménnyel jár, hogy nem alkalmazzák a munkavállalók tájékoztatási és konzultációs eljárását olyan elbocsátásokra, amelyeket csoportosnak kell minősíteni — Megengedhetlenség*

(98/59 tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont, és 2–4. cikk)

5. *Szociálpolitika — Jogszabályok közelítése — Csoportos létszámcsökkentés — 98/59 irányelv — Hatály — A csoportos létszámcsökkentés fogalma — Határozott időtartamra vagy meghatározott feladatra nézve kötött munkaszerződések egyedi megszűnése a szerződés lejártának vagy a feladat elvégzésének időpontjában — Kizártság*

(98/59 tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) bekezdés, és 2–4. cikk)

6. *Szociálpolitika — Jogszabályok közelítése — Csoportos létszámcsökkentés — 98/59 irányelv — Hatály — A csoportos létszámcsökkentés fogalma — Határozott időtartamra vagy meghatározott feladatra nézve kötött munkaszerződések keretein belül végrehajtott csoportos létszámcsökkentés — Az említett létszámcsökkentés oka, amelynek az azonos időtartamra vagy az azonos feladatra csoportosan kötött szerződések keretében kell felmerülnie — Hiány*

(98/59 tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont, és 2. cikk, a) pont)

1. Sem a Bíróság alapokmánya, sem pedig az eljárási szabályzat nem teszi lehetővé a felek vagy a kérdést előterjesztő bíróság számára, hogy a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek. Ezenkívül az eljárási szabályzat 101. cikke szerint kizárólag a Bíróságnak van lehetősége arra, hogy felvilágosítást kérjen a kérdést előterjesztő bíróságtól.

(vö. 32. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 36–38. pont)

3. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 42–51. pont)

4. A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 98/59 irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely kizárólagos referenciaegységként a vállalkozást fogadja el, és nem a telephelyet, ha e feltétel alkalmazásának az a következménye, hogy akadályozza az ezen irányelv 2–4. cikkében előírt tájékoztatási és konzultációs eljárást, holott ha a telephelyet használnák referenciaegységként, akkor az érintett elbocsátásokat az említett irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában szereplő meghatározás szerint „csoportos létszámcsökkentésnek” kellene minősíteni.

Ugyanis a „telephely” fogalmának a „vállalkozás” fogalmával való helyettesítése csupán azzal a feltétellel tekinthető a munkavállalók számára kedvezőnek, ha ez az elem kiegészítő jellegű, és nem jár a munkavállalóknak biztosított védelem megszűnésével vagy csökkenésével olyan esetben, ha – figyelembe véve a telephely fogalmát – a 98/59 irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában a „csoportos létszámcsökkentésként” való minősítéshez szükséges elbocsátások számát elérték. Ekképpen – konkrétan – valamely nemzeti szabályozást csupán akkor lehet a 98/59 irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának i. alpontjával összhangban állónak tekinteni, ha előírja az ezen irányelv 2–4. cikkéből következő tájékoztatási és konzultációs kötelezettségek alkalmazását, legalábbis 10 munkavállaló elbocsátása esetén a rendszerint 20 munkavállalónál többet és 100-nál kevesebbet foglalkoztató telephelyeken. E kötelezettség független a nemzeti jogból következő kiegészítő jellegű kötelezettségektől, amelyeket a rendszerint 100 munkavállalónál kevesebbet foglalkoztató vállalkozások számára írnak elő.

(vö. 52–54., 57. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

5. A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 98/59 irányelv 1. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak megállapítása érdekében, hogy e rendelkezés értelmében vett „csoportos létszámcsökkentést” hajtottak végre, nem kell figyelembe venni a határozott időtartamra vagy meghatározott feladatra nézve kötött munkaszerződések megszűnésének egyedi eseteit abban az esetben, ha ezekre a megszűnésekre a szerződés lejártának vagy e feladat elvégzésének időpontjában kerül sor.

Ugyanis a határozott időtartamra vagy meghatározott feladatra nézve kötött szerződések megszűnése egyedi eseteinek e kizárása a 98/59 irányelv hatálya alól ezen irányelv szövegéből és rendszeréből egyértelműen kitűnik. Az ilyen szerződések ugyanis nem a munkáltató kezdeményezésére szűnnek meg, hanem az azokban szereplő kikötéseknél vagy az alkalmazandó jognál fogva, a lejártuk időpontjában, vagy akkor, amikor azon feladatot, amelyre e szerződéseket kötötték, teljesítették. Ennélfogva hiábavaló lenne a 98/59 irányelv 2–4. cikkében előírt eljárások alkalmazása. Különösképpen az e szerződésmegszüntetésekkel következő elbocsátásokat illetően az elbocsátások elkerülésére vagy számuk csökkentésére, illetve a következményeik enyhítésével kapcsolatos lehetőségek feltárására irányuló célkitűzést semmilyen módon nem lehetne elérni.

(vö. 62., 63., 67. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

6. A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 98/59 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy annak megállapításához, hogy határozott időtartamra vagy meghatározott feladatra nézve kötött munkaszerződések keretein belül csoportos létszámcsökkentést hajtottak végre, nem szükséges, hogy az ilyen csoportos létszámcsökkentés oka az azonos időtartamra vagy az azonos feladatra csoportosan kötött szerződések keretében merüljön fel.

Amint ugyanis az a 98/59 irányelv 1. cikkének bevezető kifejezéseiből kitűnik, a „csoportos létszámcsökkentés” fogalma ezen irányelv egészének alkalmazásában került meghatározásra, beleértve annak 1. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazását. Ekképpen ez utóbbi rendelkezés kért értelmezése a 98/59 irányelv hatályát is leszűkíthetné. Márpedig a 98/59 irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában a jogalkotó csupán egy minőségi feltételt használt, nevezetesen azt, amely szerint az elbocsátás oka nem lehet „a munkavállalók személyében rejlő ok”. A jogalkotó nem határozott meg más követelményt sem a munkaviszony létrejötté, sem annak megszűnése tekintetében. Ezen irányelv hatályának szűkítésével az ilyen követelmények sérthetnék az említett irányelv arra irányuló célkitűzését, hogy védelemben részesítse a munkavállalókat csoportos létszámcsökkentések esetén, amint ez a (2) preambulumbekkezdéséből kitűnik.

(vö. 69., 70., 72. pont és a rendelkező rész 3. pontja)